

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/559/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115235708
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115235708.1

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa: U. A., Q..A., A. A. M. X, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, zastúpeným splnomocneným zástupcom: K., K. Q. A., A..P.U.. Q. C., T.: XX XXX XXX, A. A. V.. Z.. R. XX, XXX XX K., proti odporcovi: B. A., G..XX.XX.XXXX, K. XXX/XX, XXX XX Ž.T., Š. U. A. P., o zaplatenie 232,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 142,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 142,79 eur od 11.07.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.12.2015 sa navrhovateľ proti odporcovi domáha zaplatenia peňažného plnenia v celkovej výške istiny 232,29 eur spolu s 5,15 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 11.07.2014 do zaplatenia - ako pohľadávok z titulu účastníkmi uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. Q. zo dňa 31.01.2014 a jej dodatku z toho istého dňa, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky navrhovateľa, z toho nárok na zaplatenie sumy vo výške 142,79 eur ako nezaplatenú cenu za poskytnuté služby vyfakturovaných v období 02/2014 - 03/2014 a na zaplatenie sumy 89,50 eur ako nárok na náhradu skutočnej škody zodpovedajúcej vzniknutej výške rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia LG Optimus L3 II a jeho akciovou cenou, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal vyššie uvedený mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody navrhovateľ uvádza, že zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu. Navrhovateľ označuje ako predajnú cenu mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia LG Optimus L3 II sumu 90,- eur, akciovú cenu ako sumu 0,50,- eur (poskytnutá zľava predstavuje 89,50 eur), uplatnená škoda sumu 89,50 eur.

Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 19.05.2014 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za zúčtovacie obdobie 02/2014 - 03/2014 v celkovej výške 142,79 eur, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Súčasne z dôvodu porušenia zmluvných povinností v súlade s uzatvoreným dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb a platných všeobecných podmienok bol odporca upozornený na povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 89,50 eur. Na splnenie peňažného dlhu navrhovateľ poskytol odporcovi lehotu do 10.07.2014. Počnúc od 11.07.2014 je odporca v omeškaní s plnením peňažného dlhu.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený náhradným spôsobom, nakoľko písomnosť sa súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 17.05.2016.

Podľa §47 ods.1) Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“): Do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia: Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“): Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ustanovenia § 156 ods. 1 OSP: Rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 156 ods. 3 OSP: Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 OSP: Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd v súlade s ustanovenia 115a ods. 1 a 2 v spojitosti s § 156 ods. 1 a 3 a § 200ea ods. 1 OSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 10.06.2016.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca spolu uzavreli v návrhu označenú zmluvu č. A7515476 v znení jej dodatku a všeobecných podmienok ako neoddeliteľnej súčasti zmluvy, s predmetom poskytovania elektronických komunikačných služieb, podľa ust. § 44 a nasledujúcich zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Za podmienok dohodnutých v dodatku zo dňa 31.01.2014 k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. Q. na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby okrem iného navrhovateľ odporcovi poskytol telekomunikačné zariadenie LG Optimus L3 II s viazanosťou 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku za zľavnenú predajnú cenu vo výške 1,- eur uplatňujúc, ako je uvedené, časť nároku z titulu náhrady škody vo výške rozdielu medzi vtedajšou všeobecnou predajnou cenou a zľavnenou akciovou cenou. Vychádzajúc z predmetu zmluvy o poskytovaní verejných služieb a účastníkov tohto zmluvného vzťahu - dodávateľa služieb, vykonávajúceho ich dodávku v rámci svojej podnikateľskej činnosti a fyzickej osoby ako nepodnikateľa - spotrebiteľa dodávaných služieb súd tento zmluvný vzťah posudzoval v súlade s platnými právnymi normami na ochranu spotrebiteľa predovšetkým úpravy piatej hlavy prvej časti - spotrebiteľské zmluvy, §§ 52 a nasl. Obč. zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V rámci dohodnutých podmienok poskytnutia zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telekomunikačného zariadenia sa odporca ako účastník v cit. dodatku k zmluve popri dojednaní 24 mesačnej viazanosti v zmluvnom vzťahu tiež okrem iného zaviazal v bode 2.3 a nasl. dodatku, že po dobu viazanosti (odo dňa uzatvorenia dodatku) zotrvá v zmluvnom vzťahu a po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, nepožiadá o vypojenie z prevádzky alebo dočasnú deaktiváciu SIM

karty, sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet, aby pred uplynutím doby viazanosti v zmluvnom vzťahu navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo vypovedať predmetné zmluvy o pripojení z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal alebo, aby z tohto dôvodu bol navrhovateľ nútený účastníkovi v tejto dobe dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie verejných mobilných telefónnych služieb podľa nej a ako dôsledok nesplnenia účastníkom prijatých záväzkov v dodatku zo dňa 31.01.2014 strany medzi iným dohodli v bode 2.5 dodatku povinnosť odporcu ako účastníka zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 89,50 eur.

Súd konštatuje, že navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb podľa dojednania účastníkov vo vyššie uvedenej zmluve v znení jej dodatku, vrátane všeobecných podmienok navrhovateľa ako súčasť zmluvy, čo do dôvodu a výšky osvedčil predložením jednotlivých faktúr, spolu vo výške istiny pohľadávky z tohto titulu 142,79 eur. Je to faktúra č. XXXXXXXXXXXX vyhotovená ku dňu 09.03.2014 so splatnosťou 23.03.2014 (na tel. č. XXXX XXX XXX) na sumu 95,99 eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX vyhotovená k 09.02.2014 so splatnosťou k 23.02.2014 (na t.č.: XXXX XXX XXX) na sumu 46,80 eur. Celková dlžná suma z titulu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby vyfakturovaných v období 02/2014 - 03/2014, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v konaní predstavuje sumu 142,79 eur. Odporca, ako už je uvedené v konaní procesne nečinný, v priebehu konania netvrdil, ani nepreukazoval opak tvrdení navrhovateľa (§ 120 ods. 3 OSP), ani súd v konaní vykonaným dokazovaním nezistil žiadny dôkaz spôsobilý vyvrátiť alebo spochybníť tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy o základe a výške tejto časti jeho nároku. Súd preto návrhu v tejto časti, o zaplatenie istiny 142,79 eur z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v zmysle cit. právnej úpravy zák. č. 351/2011 Z.z., ako dôvodnému vyhovel, vrátane nároku na zaplatenie príslušenstva - úroku z omeškania so splnením tohto peňažného záväzku, za čas omeškania počnúc od prvého dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočnej lehoty poskytnutej odporcovi v pokuse o pokonávkou na splnenie záväzkov (od 11.07.2014 do zaplatenia), vo výške úroku ustanovenej v zmysle ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov ("Obč. zák.") v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k časti uplatneného nároku navrhovateľa z titulu náhrady škody (89,50 eur) zodpovedajúcej vzniknutej výške rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia LG Optimus L3 II a jeho akciovou cenou, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal predmetný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, posudzujúc najskôr právny základ uplatneného čiastkového nároku na náhradu škody z hľadiska relevantnej hmotnoprávnej úpravy v ust. § 420 ods. 1, ods. 3 Obč. zák. a existenciu jednotlivých predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa citovanej právnej úpravy (vyžadujú sa súčasne: 1/ porušenie právnej povinnosti, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a 4/ zavinenie zodpovedného subjektu) súd prejednávajúci túto vec si pre posúdenie dôvodnosti nároku na náhradu škody, navrhovateľom vyčíslenej a uplatnenej vo výške rozdielu medzi predajnou (akciovou) a všeobecnou (tzv. trhovou) cenou mobilného telekomunikačného zariadenia zohľadňujúc pri jej výpočte počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia povinnosti zo strany odporcu, používajúc prípadne i ďalšie zvýhodnenia podľa zmluvných dojednaní, plne osvojuje právny názor v rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2Co 137/2010 : „Odvolací súd pritom nevidí žiadny dôvod na vyvodenie konzekvencií k inej ako dohodnutej kúpnej cene 1,- Sk, pre ktorú sa operátor dobrovoľne v rámci svojej „ofenzívnej“ politiky rozhodol. Inú ako predajnú cenu (1,- Sk) zaplatenú na základe kúpnej zmluvy preto odvolací súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú.“

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha náhrady škody z titulu porušenia zmluvných povinností odporcu. Je pritom namieste zdôrazniť, že kúpna cena mobilného telekomunikačného zariadenia v cit. dodatku k uzavretej zmluve je výsledkom zmluvného konsenzu účastníkov zmluvy, z ktorých naviac

navrhovateľ bol tým, ktorý podmienky zmluvy pripravoval a predkladal v podobe tzv. formulárovej zmluvy odporcovi - spotrebiteľovi bez reálnej možnosti ich ovplyvnenia druhým účastníkom a takáto výslovne dojednaná kúpna cena (žiadnu inú zmluva neobsahuje), prijatá odporcom na základe a v rámci akciových predajných zliav ponúkaných navrhovateľom potenciálnym účastníkom, nebola inak individuálne dojednaná napr. formou podmieneného právneho úkonu vo vzťahu k dodržaniu doby viazanosti zmluvy, hoci dojednanej tým istým dodatkom k zmluve. So zreteľom na uvedené preto súd tvrdenia navrhovateľa o akejkoľvek inej ako účastníkmi v zmluve dohodnutej kúpnej cene telekomunikačného zariadenia pre potreby určenia výšky skutočnej škody navrhovateľovi nemohol akceptovať.

Abstrahujúc podstatným pre rozhodnutie súdu bolo posúdenie otázky, či možno rozdiel medzi predajnou a akciovou sumou požadovať za skutočnú škodu. Podľa názoru súdu takýto záver nemožno učiť. Skutkové odôvodnenie požadovaného nároku navrhovateľa nezodpovedá kvalifikačným znakom skutkovej podstaty škody uvedených v §420 Občianskeho zákonníka. Zmluva o poskytovaní verejných služieb a zmluva o pripojení je v prípade, ak obsahuje aj ustanovenia o poskytnutí mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia za príslušnú kúpnu cenu zmluvou, ktorá reálne obsahuje aj prvky kúpnej zmluvy, charakterom pritom ide stále o zmluvu spotrebiteľskú. V prípade, ak mobilný operátor poskytne druhému účastníkovi zmluvy spotrebiteľovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie so zľavou z kúpnej ceny, je potrebné považovať takúto určenú kúpnu cenu za konečnú a považovať ju teda za takto dohodnutú účastníkmi zmluvného vzťahu.

Ak sa predávajúci rozhodne sám takýmto spôsobom určiť kúpnu cenu mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, nemôže zároveň tvrdiť, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti odporcom riadne poskytovať plnenia za dohodnuté služby teda porušením tejto zmluvnej povinnosti účastníkom mu vznikla škoda a tak umelo navodiť zodpovednosť kupujúceho za škodu. Súd práve v tomto vidí logický rozpor. Predávajúci poskytol zľavu z ceny mobilného telefónu z úplne iného dôvodu. Jeho prioritným cieľom bolo až agresívnou formou obchodnej politiky - „boj o nových zákazníkov“ - t.j. získať nových zákazníkov za každú cenu, ktorej dôsledkom je pre predávajúceho aj istá strata, s ktorou musí rátať pri takejto ofenzívnej obchodnej politike. Jednoznačne možno uzavrieť, že nemožno hoci aj v dôsledku preukázaného neplnenia si povinnosti odporcu vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, zľavu z kúpnej ceny stotožňovať s právnym inštitútom škody. Argumentáciu navrhovateľa považuje súd v tomto prípade za účelovú, keďže zlyhali iné prostriedky, ktorými sa snažil zmluvne zabezpečiť riadne plnenie povinnosti spotrebiteľa (sankcia vo forme zmluvnej pokuty). Na tomto závere súdu nemení ani vyhlásenie účastníka uvedené v dodatku, že si je vedomý, že mu je mobilný telefón poskytnutý so zľavou z kúpnej ceny, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu viazanosti a že nedodržanie záväzku z jeho strany by spôsobilo, že podniku vznikne škoda. Takto vopred dané vyhlásenia (navyše spísané na vopred predtlačenom formulári, ktoré druhý účastník zmluvy reálne ani nemôže ovplyvniť), nemá žiaden vplyv na objektívne posúdenie okolností, či vôbec nejaká škoda skutočne vznikla.

Preto i konajúci súd, popri stanovisku, že tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy nepredstavujú spoľahlivý a hodnoverný skutkový základ preukazujúci vznik skutočnej škody (§ 442 ods.1 Obč. zák) navrhovateľovi v ním uvádzanej výške - a to ani pre prípad prijatia jeho konštrukcie, ktorou škodu odôvodňuje - zastáva primárne stanovisko, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ako jedného zo zákonných predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti odporcu podľa cit. ust. § 420 ods.1 Obč. zák. Preto jeho návrh proti odporcovi v tejto časti - o náhradu škody - keďže navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie základu uplatneného nároku ako nedôvodný zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 232,29 eur s úrokom z omeškania, avšak navrhovateľ bol len čiastočne úspešný, keď mu súd priznal sumu 142,79 eur a úrok z omeškania. Z uvedeného je zrejmé, že úspech oboch účastníkov je približne rovnaký, a preto súd žiadnemu z nich nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).